

ROHOŽNÍCKÝ POŠKOLÁK

Školský časopis, 3/2015

Už sa blížia, už sú tu,
Vianoce zas po roku.
Podíme všetci oslavovať,
nech máme na čo spomínať.

Mamka nesie jedlo vianočné,
tatko zabúda na nočné,
deti na školu náročnú,
všetci sa tešia na atmosféru vianočnú.

Stromček nám už stojí,
odhora až dole celý svieti.
Spolu celá rodina,
pozeráme Mrázika.

Lenka a Agátka

DECEMBROVÝ ÚVODNÍK

Milý Ježiško,

na tomto mieste sa zvyčajne prihovárame našim čitateľom, ale keďže tieto riadky píšeme aj v ich mene, veríme, že sa neurazia. Nechceme sa Ťa dotknúť, ale myslíme si, že musíš byť veľmi smutná bytosť. Všetelijaké drzé detiská sa na Teba už dobrý mesiac obracajú so svojimi materialistickými žiadosťami. A všetci len daj, prines, zožeň, splň. Do kostola poriadne nechodí ani desatina z nich a ešte aj z tej desatiny tam väčšina chodí len kvôli rodičom. Tak nech potom s darčekom otravujú ich a nie Teba.

Ty máš byť symbolom pokoja a lásky. Ale aký pokoj? Maminka pred Vianocami všetko upratuje, aby ju babka - svokra po návšteve neohovorila. Treba upiecť koláče, aby boli lepšie ako tie od susedov a stromček musí byť vyzdobený podľa najnovšej módy. Tatko? Musí sa vyštverat' na strechu, aby zavesil blikajúce reťaze, nech náš dom svieti na celú ulicu. Však na Vianoce sa nešetří, ani energiou. Ešte povešať pár tradičných slovenských sobíkov a Santa Clausov a, samozrejme, kúpiť lososa, lebo veď aj štedrá večera už nie je, čo bývala.

Možno sa opýtaš, čo robia deti, snád' aspoň tie ešte zaujímajú duch Vianoc? No určite. Dnešné deti už nechcú svojim vianočne vystresovaným rodičom pomáhať, na Vianociach je dôležité to, že sa kvôli nim tri týždne nejde do školy. A niektoré už netrápi ani nedostatok snehu, veď, to Ty si im doniesol najnovšie PSP-čko alebo mobil a nie sánky a hokejku.

Ty sa každý rok staráš miliarde ľudí o Vianoce. A pritom, koľkí z tých, čo Ti pília uši s darčekom, si vôbec nespomenú, že práve 24. decembra máš narodeniny?

Dovoľ nám preto, aby sme Ti k Tvojim dvetisícpätnástym narodeninám zaželali všetko najlepšie, drž sa a vopred ďakujeme za tých pár centimetrov snehu a pohody pre deti i dospelých, ktorí ešte nezabudli, v čom spočíva skutočné čaro Vianoc.

S ÚCTOU REDAKCIA

POŠKOLÁKA

Časopis vydáva: ZŠ Rohožník, Rohožník č. 399, 906 38, www.zsrohoznik.sk;

Šéfredaktor: Michaela Belušková; Predseda redakčnej rady: Agáta Vošková;

Periodicita: občasník; Ročník: štvrtý; Dátum vydania: 23. 12. 2015

VÝNIMOČNÍ

PRIPRAVOVAŤ NA OLYMPIÁDU SA DÁ AJ HRANÍM POČÍTAČOVÝCH HIER

Veľkým vianočným darčekom pre našu školu sú každý rok žiaci, ktorí dokážu obetovať kusisko voľného času, aby sa pripravili na súťaže z jednotlivých predmetov a reprezentovali nás na vedomostných olympiádach.

Olympiádu zo slovenského jazyka vyhrala deviatačka a naša šéfredaktorka Miška Belušková. „Bolo to celkom ľahké, pretože olympiáda pripomínala testy z „monitoru“, na ktorý sa pripravujeme. Najťažšia bola transformácia textu, keď sme museli prerobiť oznam na správu,“ zhodnotila. Miške sa darilo aj v olympiáde v nemeckom jazyku a bude nás reprezentovať v obvodnom kole. „Nemčina bola ťažšia ako slovenčina. Najviac sa mi páčila ústna časť, keď sme dotvárali komiksový príbeh,“ povedala. Úspech z minulého roka v olympiáde v anglickom jazyku obhájil ôsmak Jakub Hraško, ktorý priznáva, že veľkú slovnú zásobu získal aj hraním hier na počítači. „Hry môžu pri učení jazyka pomôcť, ale netreba to s nimi preháňať,“ odkazuje svojim nasledovníkom.

Poslednou v rade olympiád bola olympiáda geografická. Zaujímavosťou je, v nej zvíťazili iba chalani. Z piatakov to bol Timon Buchbauer, zo siedmakov Patrik Šušota a z deviatakov Patrik Corman. „Mám rád geografiu, lebo je zábavná. Baví ma hlavne učiť sa o Slovensku,“ skonštatoval Timon. Všetkým menovaným gratulujeme a prajeme veľa úspechov v ďalších kolách!
(red.)

INAK OBDARENÍ

Tretí december je pripomienkou ťažkostí, ktorým čelia postihnutí ľudia. Medzinárodný deň zdravotne postihnutých osôb pripomína, s akými problémami sa hendikepovaní ľudia stretávajú a v čom môžeme ich životu prospieť aj my.

Hneď v úvode vyučovania si žiaci vypočuli v školskom rozhlase reláciu a diskutovali o spolužiakoch na našej škole, ktorí sú „inak obdarovaní“. Bežné denné aktivity, ktoré musia prekonávať ľudia s rôznym postihnutím, si žiaci zažili na vlastnej koži.

Kreslili ústami i nohami

V niektorých triedach sa snažili vcítiť do ľudí so zrakovým postihnutím, napr. aj pohybom po triede so zaviazanými očami. Vyskúšali si i úskalia sluchovo postihnutých. Snažili sa identifikovať slová na základe zníženej počuteľnosti a odčítaním z pier.

Iní žiaci zase zisťovali, ako sa žije telesne postihnutým. Kreslili ústami, nohami. Išlo im to veľmi ťažko, preto si veľmi vážili ukážky obrázkov umelcov, ktorí takto maľujú.

Na prvom stupni si žiaci čítali z knižky Mimi a Líza. (Mimi je nevidiaca dievča, jej svet je však omnoho farebnejší, ako si všetci myslia. Mimi totižto vníma všetko navôkol ušami, rukami, nosom a niekedy aj jazyčkom. Takto vidí všetky farby, dokonca aj sivú.) Druháci si čítali príbeh o mládencovi, ktorý svojej milej

kúpil šušťavé šaty, lebo ich nemohla vidieť, tak aby ich aspoň počula, keď sa bude pohybovať.

Väčšina žiakov si pozrela animovaný film Povrázok. Mladší tento príbeh dokončili podľa vlastnej fantázie a starší žiaci si ho pozreli do konca. Azda všetci žiaci sa zhodli na jednom - najväčší dar zo všetkých darov na svete je naše zdravie.

JEANETTE MRÁZOVÁ

PICHAŤ SI NA ŠTEDRÝ DEŇ INZULÍN NIE JE ŽIADNA SRANDA

V našej škole je veľa zdravých život. Medzi nimi sú však aj deti s ktorou sa musia vyrovnat'. Medzi „inak obdarených“ patrí aj piatačka Monika Chmelová, ktorá sa vo svojom živote musí pobiť s vysokým stupňom cukrovky.

žiakov, ktorí si užívajú svoj s nejakou životnou situáciou,

Povedz nám niečo o sebe.

Som školáčka ako každá iná, akurát mám cukrovku. To znamená, že štyrikrát denne beriem lieky a popri tom si musím pichať inzulín, dokonca i v škole.

V akom štádiu cukrovky si?

Mám druhý stupeň cukrovky, čo znamená takmer najsilnejšia.

Kto ťa informoval o tomto ochorení a akým spôsobom?

S maminkou sme šli v Rohožníku k lekárke, od ktorej ma poslali na ďalšie vyšetrenia a tam mi zistili túto chorobu. Povedala mi to sestrička veľmi príjemne a milo. Teraz mám 11 rokov a dozvedela som sa to asi pred tromi rokmi.

Čo všetko nesmieš robiť ako cukrovkárka?

Nesmiem cvičiť na hodinách ani doma, jedine ak cviky, ktoré mám vytlačené. To, že nemôžem cvičiť, je pre mňa veľkým sklamaním. A tiež mám nejaké obmedzenia

v strave.

Tešíš sa na Vianoce?

Áno, aj keď pichať si na Štedrý deň inzulín nie je žiadna výhra.

Touto cestou chcem Monike poďakovať za spoluprácu. Myslím, že toto dievča to nemá v živote ľahké a napriek tomu sa jej mnoho ľudí posmieva pre to, ako vyzerá. Pritom im ani nenapadne porozmýšľať o tom, že jej problémy súvisia s jej chorobou. A viete čo? Mali by sme si z nej brať príklad. Neviem ako vy, ale ja by som si asi nedokázala pichať inzulín do vlastného tela. Monika je odvážna a dokázala sa vysporiadať s mnohými ťažkými životnými situáciami.

MICHAELA BELUŠKOVÁ

NA STOPE

VIANOCE NA PREDAJ

Reklama je vraj zmrazenie ľudskej inteligencie na dostatočne dlhú dobu, aby sa na tom dali zarobiť peniaze. Z televíznych obrazoviek na nás už pár týždňov číhajú viac či menej vydarené vianočné reklamy. Rozhodli sme sa teda spolu s deviatkami zamyslieť nad tým, ako nás reklama ovplyvňuje.

Cieľom reklamy je podporiť predaj tovarov a služieb, čo má dôležitú úlohu pre rozvoj ekonomiky. Môže však negatívne vplyvať na spôsob spotreby, keďže podporuje k väčšej spotrebe, ako je nutné, keď nás chce presvedčiť, aby sme vymenili za nové tie veci, ktoré vymeniť vôbec nepotrebujeme.

Zatiaľ čo ciele reklamy sú všeobecne známe, postupy, ktoré reklama využíva, tak jasné nie sú. Mladí ľudia sú reklamou ľahšie ovplyvniteľní. Preto je dôležité osvojiť si predstavu o tom, ako reklama pôsobí a získať tak nástroj pre kritický odstup od často prehnaných možností zlepšenia života, ktoré reklama s produktom spája.

Slogany vryté do mozgu

Deviataci najprv skúšali doplniť časti známych reklamných sloganov. Na svoje prekvapenie zistili, že poznajú skoro všetky. „Reklamy sa stále dokola opakujú“

Slogany sa nám vryli do mozgu bez toho, že by sme to mohli ovplyvniť," skonštatovali.

Uvažovali ste, prečo v reklamách vystupujú zväčša len pekní, zdravo vyzerajúci, fyzicky takmer dokonalí ľudia? Prečo reklamy zjednodušujú pohľad na náš život? „Ľudia sa radšej pozerajú na pekných ako na škaredých ľudí. Reklamy zjednodušujú pohľad na náš život, lebo sú v nich len dokonalí a šťastní ľudia, pričom v skutočnom svete to tak vôbec nie je," zhrnuli žiaci.

Reklama môže aj pomáhať

Napokon zistili, že reklama môže aj pomáhať. Charitatívna a sociálna reklama nie je veselá a zábavná. Upozorňuje na vážne témy. Jej cieľom je niekomu pomôcť alebo upozorniť na problém.

Ako nás ovplyvňuje reklama

- ✓ **Vyobrazenie dokonalosti** - reklamy presvedčajú o tom, že výrobok je najlepší, najbezpečnejší. Samotný spotrebiteľ nepozná kvalitu všetkých tovarov, preto sa často nechá ovplyvniť.
- ✓ **Zľavy, výhody** - reklamy ponúkajú rôzne zľavy, viac výrobkov za jednu cenu, možnosť výhry atď. V mnohých prípadoch sú však výrobky predražené.
- ✓ **Známa osobnosť (osobnosti nakupujú)** - využívanie populárnych osobností na priame propagovanie výrobkov. V reklamách tvrdia, že ide o vynikajúci výrobok, alebo nosia, používajú výrobky na verejnosti.
- ✓ **Opakovanie reklamy** - pretože ľudia si lepšie pamätajú informácie, ktoré sa pravidelne opakujú.
- ✓ **Dôraz na značku** - spotrebiteľ má pocit, že značka ponúka tie správne vlastnosti výrobku (farbu, zloženie, chuť). Značkový výrobok tiež predstavuje imidž, ktorý je dôležitý pre mnohých mladých ľudí. Výrobcovia chcú reklamou presvedčiť, že to, čo majú rovesníci, musíte mať aj vy.

(red.)

AKO SI (SPRÁVNE) VYBRAŤ STREDNÚ ŠKOLU (špeciál pre deviatakov)

Ako iste viete, deviaty ročník je celkom stresujúci, ak:

- a) neviete, čo chcete v budúcnosti robiť,
- b) ani len netušíte, čo chcete v budúcnosti robiť.

Keďže u mňa boli oba body pravdivé, viem, aké to je nanič, a tak (keďže som veľmi dobrý a empatický človek) som sa rozhodla, že vám s tým trochu pomôžem. Ponúkam vám niekoľko rád, ktoré by mi vtedy, za mojich mladých deviatackých čias, celkom pomohli, ale aj tie, ktoré by ste ešte možno potrebovali vy.

1) NAPÍŠ SI ZOZNAM VECÍ, KTORÉ ŤA BAVIA

Je super, ak vieš, čo ťa baví. Ak budeš mať takýto zoznam, vieš v ňom nájsť činnosti, ktoré sa spájajú s nejakým povoláním.

Šport: môže byť z teba nádejný florbalista či telocvikár! Čo také športové gymnázium alebo Súkromná stredná odborná škola ochrany osôb a majetku?

Výtvarná: Návrhár či animátor, to je otázka! Súkromná stredná umelecká škola animovanej tvorby alebo škola s odborom odevného dizajnu, reklamnej tvorby a mnohého ďalšieho.

Matematika: Ak by sa náhodou po našom odchode jedinec, ktorý má obľubu v matematike, tak je fajn ekonomika... alebo Gamča! [nie, vôbec nerobím reklamu našej škole]

No a ak by si sa nevedel rozhodnúť, ešte vždy tu sú gymnáziá. Ak máš známky k svetu, tak sú tu práve pre teba, pretože tým vlastne získaš pár rokov navyše, aby si si rozmyslel, čo chceš robiť.

2) KOMUNIKUJ

Ak sa chceš správne rozhodnúť, potrebuješ vedieť čo najviac. Preto sa pýtaj, rozprávej a rad'. Pýtaj sa hlavne p. učiteľa Nôtu a rozprávej sa čo najviac s rodičmi. Rodičia možno aj poznajú niekoho, kto by ti vedel o danej škole povedať ešte viac.

3) SLEDUJ A ZÚČASTŇUJ SA DOD

DOD- Deň otvorených dverí. Tieto môžu veľmi záväžiť na tvojom rozhodnutí. Napríklad aj ja som to svoje zmenila na základe 2 hodín na Gamči. Na DOD sa môžeš veľa pýtať, teda aj veľa zistiť. Spoznáš výzor školy a jej atmosféru, ktorá je naozaj dôležitá (neviem či by sa ti chcelo chodiť niekoľko rokov do nejakej tmavej „krabice“).

Ak si ich doteraz nesledoval, tak je najvyšší čas začať, pretože veľa z nich už bolo. Niektoré školy majú aj 2, čo ti dáva iskričku nádeje, ak si náhodou prvé zmeškal. Lepšiu šancu spoznať školu (predtým, ako do nej nastúpiš) ako DOD mať NEBUDEŠ.

4) INTERNET

Na internete nájdeš kopu informácií. Preto gúgli ako o život! Nezabúdaj, že je dôležité si pozrieť aj miesto, kde sa škola nachádza - nielen mesto (trepáť sa každé ráno a poobedie nejaké 2-3 hodinky, no čo ja viem...), úspechy školy, rebríčky škôl (napríklad „Najlepšie gymnáziá Slovenska“), školské aktivity, prípadne koľko sa za danú školu platí. Jednoducho, zisti všetko, čo sa dá.

5) NEPODCEŇUJ SA, ALE ANI NEPRECEŇUJ

Každý vie, aké ma kvality a práve podľa toho by si si mal vybrať aj školu. Teda ak máš nejaké tie trojky a podobne, tak si nevyberieš najlepšie gymnázium Slovenska. Čím skôr si to uvedomíš, tým lepšie. Nechceš byť predsa po prijímačkách smutný, že ťa nevzali na žiadnu školu (alebo že si mohol ísť aj na lepšiu).

6) VŠETKO SA POČÍTA

Úplne všetko síce nie, ale veľa vecí. Ak chceš mať väčšiu šancu, že ťa na školu zoberú, zisti si, za čo všetko dostaneš „body“ a čo všetko ti môže prilepiť oproti ostatným záujemcom. Na stránke školy si teda nájdi, podľa čoho hodnotia záujemcov. Niektoré školy majú aj možnosť získania „bonusových bodov“ typu „Ak toto vyriešiš a pošleš do blablabla dostaneš 10 bodov“, čo je celkom fajn. Veľa toho spravia aj olympiády či prospech, čím sa dostávame k ďalšiemu bodu...

7) ROB, ČO JE V TVOJICH SILÁCH

Tým myslím učenie. Za priemer na vysvedčení je tiež určitý počet bodov, a preto chceš mať čo najlepšie známky. Nezabúdaj, že ich NEZAUJÍMA vysvedčenie LEN Z DEVIATEHO ROČNÍKA, ale aj niekoľko ročníkov PRED NÍM (z čoho vyplýva, že tento bod je celkom dôležitý aj pre nedeviatakov).

8 ako BONUS) Môžeš sa pýtať aj mňa

Ak by si chcel vedieť niečo viac, napríklad o gymnáziách (ktoré mám už celkom očakované), ale aj iných školách, o tom, ako si správne vybrať alebo o niečom inom, súvisiacom so strednými školami, rada pomôžem. Stačí sa len opýtať - zastaviť ma na ulici, napísať na Facebook, poslať poštového holuba či niečo podobné. Len sa nehanbite, prosím ☺.

KARIN GHIRBAKOVÁ, úspešná gymnazistka z Gamče

MIESTO RYTIEROV PASUJEME PRVÁKOV

Kedysi sa pasovali rytieri, my dnes pasujeme našich statočných prváčikov. Dňa 27. 11. 2015 sa na našej škole uskutočnila veľká udalosť - PASOVANIE PRVÁČIKOV.

Pasovačku otvorili pesničkou Zlatá brána naši prváčikovia, ktorí do telocvične vstúpili pomyselnou bránou, ktorú im pripravili deviataci. Ak však chceli byť prváčikovia prijatí do naozajstného školského cechu, museli splniť zopár úloh, ktorými ich sprevádzali rozprávkové postavičky - Červená Čiapočka, Marienka a Pipi Dlhá pančucha.

Prváci nám ukázali, že poznajú rozprávky, písmenká, čísla, farby aj tvary. Pred pasovaním museli zložiť sľub, v ktorom sľubovali, že budú verní našej škole, pani učiteľkám a starším žiakom a že sa budú učiť a správať tak, ako sa na správneho školáka patrí.

Následne pristúpili k slávnostnému obradu. „Pasujem Ťa za prváka“, znela pasovacia formulka, po ktorej bol každý žiak veľkou ceruzkou pasovaný za naozajstného školáka, spravil odtlačok na slávnostný sľub, dostal svoj dekrét prváka a rovnako aj sladkú odmenu. Pasovací ceremoniál ukončili prváci veselou pesničkou a tančekom.

Teraz čaká všetkých našich prvákov dlhá cesta, na ktorej im želáme, aby sa ich všetky túžby a predstavy o škole splnili, aby sa v nej cítili dobre, aby okrem vedomostí zažili i kopec radosti z objavovania, ale i spokojnosti z dobre vykonanej práce. Želáme im veľa úspechov, dobré a milé pani učiteľky, ale aj veľa skvelých kamarátov.

(red.)

K POZDRAVU PATRÍ AJ MILÝ ÚSMEV

21. novembra si každoročne ľudia pripomínajú Svetový deň pozdravov. Tento deň poukazuje na význam osobnej komunikácie pre zachovanie mieru, ktorý je dôležitý v rámci domova, komunity, národa a celého sveta.

Aj my, žiaci ZŠ Rohožník, sme nezabudli na význam pozdravu, a preto sme sa v tento deň rôznymi aktivitami pripojili k šíreniu tejto ušľachtilej myšlienky.

Na hodinách sme pozerali prezentáciu, čítali príbehy, kreslili, spievali a diskutovali a tvorili na danú tému. Pripomenuli sme si, že k pozdravu patrí milý úsmev, pohľad do očí či podanie ruky.

Počas prestávok sme sa z obrázkovej galérie naučili zdravieť vo viacerých jazykoch, dopĺňali citáty, pri ktorej sa ukázala naša tvorivosť a fantázia a vytvorili sme koláž vlastných pozdravov a odkazov pre našich kamarátov. Všetci sme sa dozvedeli veľa nových informácií a prežili deň plný zábavy.

ŽIACKY PARLAMENT

V KNIŽNICI SA PLIETLI KOŠÍKY A VYRÁBALI PRSTENE

Medzinárodný deň školských knižníc sme v našej škole oslávili naozaj vo veľkom.

Nielenže nás navštívila rohožnícka bylinkárka p. Sporerová a taktiež Rohožníčan a košíkár p. Knápek, naše pozvanie prijala aj p. drotárka z Prietrže a pán Gecler-kováč z Perneka. Naši žiaci sa počas celého dňa mohli zúčastniť diskusií o krásach, ale aj strastiach týchto remesiel, ale hlavne - a to využili snád' všetci žiaci - si mohli svoje vlastné remeselné zručnosti aj sami vyskúšať.

Dievčatá odchádzali zo školy s vlastnoručne vyrobenými prstienkami a náramkami, chlapci vyrobili šperky pre mamy a babky, žiaci si pozreli a vyskúšali prácu s vyhňou a železom, ochutnali pravý bylinkový čajík a košíky dopletali ešte dlho po skončení poslednej vyučovacej hodiny...

RENÁTA OLŠOVSKÁ

S MIKULÁŠOM SME UROBILI DOBRÝ OBCHOD

Ako býva každý rok zvykom, tak aj tento rok navštívil našu ZŠ Mikuláš. Rozdával sladkosti všetkým, čo mu niečo zaspievali, ale nielen im.

Práve sme sa chystali v 5.B prebrať na hodine slovenského jazyka ďalší vzor, keď tu zrazu niekto zaklopal na dvere. Bol to Mikuláš a spolu s ním čerti a anjeli. Prišli si od nás vypočuť pekné a zaujímavé mikulášske pesničky. Odmenou pre nás mali byť sladké dobroty. Všetkých, čo chceli, potreli nejakým zvláštnym „čudom“ podobným nutele. Čert sa o to dokonca pokúšal aj u tých, čo nechceli, beťár jeden. Keď však prišlo na spievanie, s hrôzou sme zistili, že zrazu nepoznáme žiadnu mikulášsku pieseň. Našťastie nás pani učiteľka zachránila a poradila nám, aby sme zaspievali „Rolničky“. Spievali sme síce ako keby nás všetkých bolelo hrdlo, ale aj tak sa sladká odmena ušla každému, kto spieval a dokonca aj tomu, kto nespieval. Myslím si, že to bol dobrý obchod – sladkosť za falošný spev. Mikuláš je skrátka férový a štedrý kamarát.

Už teraz sa opäť teším na jeho ďalšiu návštevu v našej škole a všetkým prajem krásne a pokojné vianočné sviatky.

AGÁTA VOŠKOVÁ

TO SNÁĎ NIE JE MOŽNÉ! MIKULÁŠSKY VOLEJBALOVÝ TURNAJ ZNOVA VYHRALI UČKY A UČKO

Na Mikuláša bola celá telocvičňa naša. Deviataci hrali volejbalový turnaj proti učiteľom. A za minuloročnú prehru sa prišli revanšovať aj bývalí žiaci, teraz už stredoškoláci.

Všetci hrali ako o dušu. Niektorí to brali ako veľkú životnú udalosť, iní hlavne ako srandu. Napokon to celé dopadlo tak, že turnaj opäť vyhrali učitelia (hanba nám!). Na druhom mieste skončilo prvé deviatacke družstvo, na treťom bývalí žiaci školy a zemiakovú medailu si odniesol druhý tím deviatakov. No sľubujeme, že my (čo sme prehrali), budeme cvičiť, trénovať a na konci roka sa možno odohrá ODVETÁÁÁÁÁÁÁ.

MICHAELA BELUŠKOVÁ

VIANOČNÁ BURZA PRILÁKALA ĽUDÍ, KTORÍ CHCELI POMÁHAŤ

V stredu 16. decembra sa v našej základnej škole konala vianočná burza. Od 13:00 do 16:00 ste si mohli prísť nakúpiť vianočné dekorácie a medovníky, ktoré vyrobili a upiekli žiaci, často spolu s rodičmi. Prvý raz sme ponúkali aj vianočný punč, ktorý bol síce grepovo horký, ale uzimených kupujúcich zahrial. Okrem punču ich však iste hrialo aj pomyslenie na to, že svojimi peniačkami pomohli deťom, ktoré Vianoce slávia vo veľmi skromných podmienkach. Všetkým, ktorí akokoľvek prispeli k úspechu burzy, veľmi pekne ďakujeme!

LENKA MERKOVÁ

NA BESIEDKE ZAUJAL CUPS SONG

Viete si predstaviť Vianoce bez snehových vločiek? A čo ukončenie roka bez našej vianočnej besiedky? Aj tento rok si naši žiaci pripravili pre všetkých darčeky v podobe zaujímavých vystúpení.

Prváci nám zasnežili pódium a našli stratený kľúč od Vianoc. Potom nám tretiaci zatancovali na ľudovú nôtu a ukázali, ako perfektne ovládajú abecedu. Prostredníctvom tanca sa zmierili aj chlapci a dievčatá z 2.B. Mladí divadelníci nám predviedli rozprávku Mrázik, v ktorej nechýbala lenivá Marfa, pyšný Ivan a dobrá Nastenka.

4.B navštívil vírus Leňochod. Štvrtáci sa ho snažili zbaviť pomocou cvičenia. A ako sa s týmto problémom popasovali, sme sa dozvedeli z mimoriadneho spravodajstva Rohožka TV. „Táto besiedka sa mi páčila, vystupovali tam aj naše dievčatá. Osobitne sa mi páčilo vystúpenie tanečného krúžku a tretiakov, ktorí spievali abecedu. A aby som nezabudol, štvrtáci mali reportáž o lenivosti. Bolo to veľmi smiešne,“ zhodnotil piatak Samuel Megyessi.

Všetkých zaujali aj ôsmačky, ktoré predviedli cups song, pohárový tanec. No kto nevidel, ťažko si to predstaviť. Oslovili aj Timona Buchbauera: „Predstavenia boli pekné. Boli tam veci zábavné aj náučné. Mne sa najviac páčilo vystúpenie ôsmačiek s pohármi.“

Na záver nechýbali Rolničky a tradičná Tichá noc. Každopádne, bola to vydarená akadémia a dúfame, že rovnako nadšení ako žiaci večer zo sály vychádzali aj rodičia ☺.

(red.)

KEĎ NÁS KOPLA MÚZA

Vianoce

Vianoce, Vianoce, kto by vás nemal rád?
Stromček nám blikoce, sniežik padá...
Vôňa nádherná sa šíri,
opantá nám chuťové poháriky.
Už Ježiško prišiel k nám
a darčekmi potešil nás.
Úsmev na tvári mám
a s radosťou ho Vám všetkým dám...

Viktória Weberová, 5.B

Môj vianočný príbeh

„Vstávaj, Janka,“ budil brat svoju sestru. „Čo je?“ ospalo povedala. „Sú Vianoceee!“ kričal brat, skákal po posteli a sestra s ním. A asi každú minútu sa obaja pýtali mamičky, kedy príde Ježiško. „Neviem, kedy príde, nosí darčeky aj iným deťom,“ povedala mamička. Súrodenci medzitým hrali karty, pexeso, maľovali, pozerali vianočné rozprávky. Ale stále sa im zdalo, akoby sa zastavil čas. Mamička im dala prácu - vykrajovali medovníčky. Potom sa išli sánkovať. Konečne bol čas štedrej večere. Rodina rozkrojila jabĺčko a našli si hviezdu. Potom sa s chuťou pustili do kapustnice a ryby so šalátom. Keď dojedli, mamička poslala súrodencov po fotoaparát a prskavky. Otec potom rodine oznámil, že pod stromčekom už sú darčeky. Janka a Martin si rozbalili balíčky s vytúženými hračkami, rodičia boli tiež šťastní a spokojní...

Erika Petríková, 5.B

Čoraz bližšie v kalendári sviati
24. december.

Ach, ako ten čas letí,
Veď nedávno bol september.

Sneh akoby sa roztopil
Skôr než do atmosféry vstúpil!
Ježiškovi sa zasekla asi
klíma tam hore v nebi,
keď teplomer 12 stupňov hlási!

Michaela Belušková, 9.A

BERME ŠKOLU S HUMOROM

I tento rok na hodinách zaznelo kadečo. Niektoré výroky naozaj stoja za archivovanie, preto vám prinášame prvú sériu z nich.

- ♥ Učiteľka položila žiakom zákernú otázku: *Môžeme v slove pleso niekedy napísať aj tvrdé y?*
- ♥ Nadpis v zošite žiaka: *Zvieracie podstatné mená mužského domu.*
- ♥ Učiteľka: *Nie som status na fejsbuku, aby ste ma komentovali.*
- ♥ Otázka: Čo znamená odoberať sa od mamičky? Odpoveď žiaka: *Dcéra ide na vysokú školu a nechce už bývať s mamou.*
- ♥ Otázka: S kým máš sedieť? Odpoveď žiaka: *S ja.*
- ♥ Otázka: Ako sa tradovali ľudové piesne? Odpoveď: *Z úst do úst.*
- ♥ Žiak: Pani učiteľka, môžem mať cez hodinu pri práci v ušiach slúchadlá? Učiteľka: *Áno, ale bez hudby☺.*

Nasledujú naše obľúbené hlášky z druhostupniarskych klasákov☺

- ♥ Žiačka vyrušovala. Učiteľka k zápisu dodatočne doplnila: *Pavúk na lavici! Ospravedlnila sa po hodine.*
- ♥ Žiačka hádže po triede alobalovú guľôčku.
- ♥ Žiačky aj po opätovnom napomenutí boli obe spolu zamknuté na jednom WC.
- ♥ Žiaci sa počas prestávky ohadzujú roškami a inými nevhodnými predmetmi.
- ♥ Žiak opisoval vypracované spolužiakové úlohy napriek tomu, že vyučujúca pri ňom stála a všetko videla.
- ♥ Žiak sotil spolužiačku, ktorá spadla na separačné koše.
- ♥ Žiak bije po chrbte dievčatá.
- ♥ Žiaci robia v triede neporiadok, potom sa hádajú, kto to uprace!

A napokon malý vtip od Filipa Rožánka o tom, aké by to bolo, keby v Betleheme mali facebook.

NEDÁVNÁ AKTIVITA

 Mudrc Kašpar se zúčastnil události Narození Páně.

Panna Marie

Jestli chcete uctít Mesiáše, přineste zlato, kadidlo, nebo myrhu.

Před 6 hodinami To se mi líbí · Komentář

To se líbí uživateli Tesař Josef

Herodes Veliký No já nevím, s tím Mesiášem je to trochu přehnaný, ne?

Před 5 hodinami To se mi líbí

Panna Marie Ne.

Před 5 hodinami To se mi líbí

Napište komentář...

BODKA

Daniel Hevier

Pinky Bum a Vianoce

Pinky Bum už niekoľko dní pred Vianocami hundre a šomre: „To sa už nedá vydržať! Všade samé Vianoce!“ Ľudia ako šialení behajú z obchodu do obchodu a amplióny vyrevúvajú Tichá noc, svätá noc... „Aká Tichá noc...“ jeduje sa Pinky Bum, „blázinec!“

Pinky Bum sa rozhodol, že bude štrajkovať. On bude bez Vianoc. A nekúpi si vianočný stromček. A v telke nebude pozerat' ani jeden vianočný program. A tak prišiel Štedrý deň a potom Štedrý večer. Vo všetkých oblokoch sa jagali vianočné stromčeky. „Na elektrinu!“ frflotal Pinky Bum. „Elektrárne dostávajú poriadne zabrat!“ A rozhodol sa, že on si nezapáli ani sviečočku.

Obliekol si teplú vetrovku a vyšiel do vianočnej noci. Po chvíli sa k nemu pridali ďalšie kroky - pomalšie, žalostnejšie. Bol to starý pán, ktorý sa mu prihovoral. „A kdeže si sa vybral takto v noci?“ „Ále,“ mávol znechutene rukou Pinky Bum, „utekám pred Vianocami!“ „A ja zas Vianoce hľadá,“ povedal starý pán. „Ved' sú všade okolo,“ riekol Pinky Bum. „Výklady, reklamy, obchody... tam všade nájdete Vianoce.“ „Ale nie,“ zhovievavo riekol starý pán. „Vianoce sú niečo celkom iné. Ibaže ľudia už na to zabudli.“

Pinky Bum sa nechcel škriepiť, a tak mlčky vykročil. A potom to uvidel. Tam, kde sa končil chodník, ležala škatuľa od banánov a okolo nej stáli tri mlčiace postavy. Pinky Bum takmer spadol z nôh. Pred ním stál vznešene Nieкто s modrými očami a dlhými vlasmi a zašepkal: „Pst! Dieťaťko spí...“

„Dieťaťko?“ zavolať starý pán. „V tej škatuli je nejaké decko? Ale ved' to je nezodpovednosť takto ho nechať na zime!“ „Veru je,“ vážne odpovedal ten nieкто. „Mali by si ho všetci vziať k sebe domov.“ „Počkajte!“ zastavil ho starý pán. „To je nelogické. Nemôžeme si ho zobrať všetci naraz...“

„Nemôžete?“ povedal smutne Nieкто. „Tak aby ste vedeli!“ rozhodol sa Pinky Bum, „ja, Pinky Bum, si to dieťa vezmem k sebe domov.“ „Ohohó! To by tak vyzeralo! Domov si ho vezmem ja. Mám skúsenosti s vnúčatami,“ povedal starý pán. Dlhovlasá postava sa usmievalo pozerala na tých dvoch rozkohútených chlapíkov. „Počúvajte, vy dvaja! Viete, aký je dnes večer?“ spýtala sa ich. „Vianoce,“ povedal Pinky Bum. „V túto noc sa narodil Ježiško,“ tajnostkársky povedal dlhovlasý. „Všade na svete leží teraz na zemi a čaká, či si ho nieкто vezme domov. A takto to ide už 2015 rokov.“

„Chcete povedať, že tam... že to dieťa v škatuli od banánov je...“ jachtal Pinky Bum. „A vy ste potom kto, há?“ „Predsa anjel,“ povedal dlhovlasý. „Takže ten maličký je... je... Ježiško!“ vykrikoval starý pán. Potom si pretrel oči a zvolal: „Ale kde je?“ Zrazu zmizla žiara, zmizli postavy, zmizla škatuľa od banánov. „Ved' ste si ho vzali k sebe domov, už je u vás,“ povedal anjel a tiež sa stratil.

Starý pán omladol o desať rokov a pustil sa do poklusu. A Pinky Bum uháňal, čo mu sily stačili. Teraz už vedel, že tohto roku budú mimoriadne krásne Vianoce. Ved' ho doma čaká nieкто vzácny. Nieкто, kto iba kvôli nemu prišiel aj tohto roku na náš svet.

**ŠŤASTNÉ A VESELÉ VIANOCE A VŠETKO DOBRÉ V NOVOM ROKU VÁM PRAJE
OSADENSTVO ZŠ ROHOŽNÍKI!**